

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200429
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200429.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci žalobcu: Y. W., nar.: XX.XX.XXXX, bytom B. W.. XX, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP - pracovisko Košice s adresou Zádielska č. 2, 043 32 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 03. októbra 2013 č. k. 4S/19/2013-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 03. októbra 2013 č. k. 4S/19/2013-36 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: UPS/US6/GRPRKEPPK/BEZ/2013/2640 zo dňa 08.03.2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č. 1. 9) žalovaný ako konajúci odvolací správny orgán v zmysle § 4 ods. 6 písm. c) a § 6 zákona č. 453/2003 o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov postupom podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“) potvrdil v zmysle § 51 písm. b) a § 34 ods. 1 a 6 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 447/2008 Z. z.“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou č.: 2012/42754-005 z 19.11.2012 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňový orgán“, resp. „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým prvostupňový orgán nepriznal žalobcovi peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla (ďalej na účely rozsudku tiež „peňažný príspevok“).

Podľa § 4 ods. 6 písm. c) zák. č. 453/2003 Z. z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia ústredie vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

Podľa § 6 zák. č. 453/2003 Z. z. v citovanom znení ústredie a úrad môžu na zabezpečenie výkonu niektorých činností po schválení ministerstvom, ak si to vyhradí, zriaďovať a zrušovať pracovisko mimo svojho sídla a určovať jeho územný obvod.

Podľa § 51 písm. b) zák. č. 447/2008 Z. z. v citovanom znení ústredie vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu, v ktorých v prvom stupni koná a rozhoduje úrad.

Podľa § 34 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z. z. v znení účinnom v čase podania žiadosti (t. j. 06.07.2011) fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

Podľa § 34 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z. z. v citovanom znení peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla možno poskytnúť, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je zamestnaná alebo preukáže, že bude zamestnaná alebo sa jej poskytuje sociálna služba v domove sociálnych služieb, špecializovanom zariadení, dennom stacionári alebo preukáže, že sa jej bude poskytovať sociálna služba v domove sociálnych služieb, špecializovanom zariadení alebo dennom stacionári alebo navštevuje školské zariadenie alebo preukáže, že bude navštevovať školské zariadenie a osobné motorové vozidlo bude využívať najmenej dvakrát v týždni na účely prepravy do zamestnania, školského zariadenia alebo do domova sociálnych služieb, špecializovaného zariadenia alebo denného stacionára a dvakrát späť. Podmienka využívania osobného motorového vozidla na účely uvedené v prvej vete sa považuje za splnenú aj vtedy, ak

a) fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím vykonáva zamestnanie v mieste svojho trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a osobné motorové vozidlo využíva počas dvoch dní v týždni na svoju prepravu pri výkone svojho zamestnania,

b) sa fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej sa poskytuje týždenná pobytová sociálna služba v domove sociálnych služieb 1a) alebo špecializovanom zariadení, zabezpečuje najmenej jedenkrát v týždni jeho preprava do domova sociálnych služieb 1a) alebo špecializovaného zariadenia 1a) a najmenej jedenkrát v týždni preprava z domova sociálnych služieb 1a) alebo špecializovaného zariadenia, alebo

c) fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím navštevuje školské zariadenie najmenej dvakrát v mesiaci z dôvodu, že má fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím určený individuálny študijný plán alebo je ubytovaná v internáte.

2. Prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní o nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla zohľadnil komplexný posudok č. 2012/14743-16 z 02.11.2012 vydaný Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, podľa ktorého je žalobca podľa § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z. z. fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím.

Zo záverov opätovne vypracovaného lekárskeho posudku prvostupňovému orgánu vyplýva, že žalobca nemá narušenú schopnosť orientácie ani zníženú pohybovú schopnosť a jeho dominantným kardinálnym postihnutím je ťažko znížená funkčná rezerva srdca, ale klinicky v internom náleze bez prejavov zlyhania srdca, bez porúch dýchania, bez cyanózy, t. j., že implantovaný kardiostimulátor podporuje srdcovú činnosť a toleranciu námahy. Problémy s chrbticou sú podľa CT nálezu bez poškodenia miechy.

3. Ďalej uviedol, že dlhšiu chôdzu a postoj, resp. chôdzu do schodov aj zo schodov zvládne, a to aj s prestávkami. Pomôckou môže byť protetická pomôcka. Pri intermitentnom zhoršení stavu, čo môže byť aj pri meteorologických zmenách, potrebuje krátkodobú pomoc sprievodcu.

Z vyššie uvedeného prvostupňovému orgánu vyplynulo, že zdravotné postihnutie ho neobmedzuje v schopnosti premiestniť sa v sprievode inej osoby k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z neho alebo zvládnuť v ňom inú situáciu.

4. V odvolacom konaní žalovaný pri posudzovaní skutkového stavu vychádzal za komplexného posudku

č. UPS/US6/GRPRKEPC/BEZ/2013/1646 zo 14.02.2013, podľa ktorého miera funkčnej poruchy žalobcu bola stanovená na 70 % pre najzávažnejšie zdravotné postihnutie, t. j. ochorenie srdca v pokročilom štádiu srdcového zlyhávania, kedy na odstránenie poruchy vedenia vzruchu srdcovými komorami v máji 2011 mal implantovaný kardiostimulátor (časť VIII. A.1.c prílohy č. 3 k zák. č. 447/2008 Z. z.), v dôsledku čoho sa menovaný považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Ďalším postihnutím zdravotného stavu je porucha chrbtice (časť XII.A. 1.d - pri tomto ochorení miera funkčnej poruchy dosahuje 50 %). Pri stave po implantácii kardiostimulátora (časť VIII.A.4) miera funkčnej poruchy žalobcu nedosahuje najmenej 50 %. Žalovaný potvrdil, že žalobca v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia je odkázaný na sprievodcu.

Termín opätovného posúdenia posudkový lekár druhostupňového správneho orgánu nestanovil, kontrola nepotrebná.

5. Na základe vykonanej sociálnej posudkovej činnosti žalovaný zistil, že žalobca je poberateľom starobného dôchodku, je ženatý, žije v rodinnom dome v spoločnej domácnosti s manželkou. Žalobca uviedol, že je dlhodobo liečený pre kardiomyopatiu a pre poruchy chrbtice je v dlhodobej starostlivosti neurológa. Žalobca je mobilný, chôdzu má sťaženú, pravou nohou zakopáva. Pri samostatnom pohybe pre pocity závrate a neistej chôdze využíva prevažne vychádzkovú palicu. Problém mu spôsobuje prekonávanie dlhších vzdialeností ako aj terénnych nerovností. Dlhšie nepostojí ani neposedí.

Tiež udával pretrvávajúce bolesti celej chrbtice, najmä bedrovej oblasti s vyžarovaním do končatín. Má bolesti dolných končatín, necitlivosť po koleno, trpnutie dolných končatín. Hoci žalobca vlastní osobné motorové vozidlo zn. škoda Felícia (rok výroby 1995), toto vozidlo je podľa žalobcu značne opotrebované a technicky nespôsobilé riešiť okrem iného aj jeho dopravu do zdravotníckych zariadení na odborné vyšetrenia.

6. Z lekárskeho posudku č. UPS/US6/GRPRKEPC/BEZ/2013/1646 z 11.02.2013 vyplýva, že aplikácia ICD - kardiostimulátora znižuje riziko náhleho hemodynamicky závažnej poruchy rytmu, avšak nedokáže zabrániť progresii srdcovej slabosti pri uvedenej diagnóze. Žalobca je po opakovaných operáciách pre poškodenie medzistavcových platničiek s prítomnými medzistavcovými zmenami III. stupňa s poruchou funkcie, a to s motorickým a senzitivným deficitom na dolných končatinách trvalého charakteru. U žalobcu nedošlo k zlepšeniu zdravotného stavu, ale k progresii srdcovej slabosti, ktorá mu bráni vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť.

Z uvedeného lekárskeho posudku zároveň vyplýva, že žalobca je občanom odkázaným na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (§ 14 ods. 6 písm. a/ zák. č. 447/2008 Z. z.). Z lekárskeho posudku vyplýva, že v odvolacom konaní boli zhodnotené lekárske odborné nálezy nachádzajúce sa v spisovej dokumentácii a tiež lekárske nálezy doložené v rámci odvolacieho konania.

7. Žalovaný v súvislosti s vyššie uvedeným skutkovým stavom poukázal na to, že žalobca nepreukázal tú skutočnosť, že osobné motorové vozidlo bude využívať najmenej dvakrát v týždni na účely prepravy do zamestnania, do školského zariadenia alebo do domova sociálnych služieb, špecializovaného zariadenia alebo denného stacionára a dvakrát späť, tak ako to je ustanovené v § 34 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z. z.

Žalobca mal posledný pracovný pomer uzatvorený so zamestnávateľom PRO SANUS - MR s.r.o. v Snine na základe dohody o vykonaní práce, na dobu určitú od 01.10.2010 do 30.09.2011. Od ukončenia posledného pracovného pomeru zamestnaný nebol a nepreukázal tú skutočnosť, že zamestnaný bude. Na uvedenom základe žalovaný odvolanie zamietol.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

8. Proti hore uvedenému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na Krajský súd v Prešove žalobu zo dňa 06.05.2013.

9. V dôvodoch žaloby namietal, že dňa 06.07.2011 požiadal prvostupňový orgán o peňažný príspevok. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 24.02.2012 pôvodné rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo

potvrdené rozhodnutie o nepriznaní peňažného príspevku, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Nakoľko prvostupňový orgán mal ignorovať 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o jeho žiadosti, po podaných sťažnostiach sa dňa 09.11.2012 obrátil s podnetom na Okresnú prokuratúru vo Vranove nad Topľou.

10. S argumentom žalovaného, že žalobca nepreukázal, že bude motorové vozidlo využívať najmenej dvakrát v týždni na účely prepravy stanovené zákonom, s poukazom na dohodu o vykonaní práce, ktorú mal uzatvorenú so zamestnávateľom PRO SANUS - MR, s.r.o. v Snine na dobu určitú od 01.10.2010 do 30.09.2011, nesúhlasil. Žalobca naopak argumentoval, že rozhodovanie žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu, je rozhodujúci stav, ktorý bol daný v čase podania jeho žiadosti, t. j. 06.07.2011.

V skutočnosti, na základe ďalšej dohody o vykonaní práce, bol v pracovnoprávnom vzťahu od 01.10.2011 do konca roku 2012. Pracovať prestal z dôvodu, že nemal ako dochádzať do zamestnania. Ak bude mať zabezpečenú dopravu, veľmi rád bude pracovať ďalej.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

B)

12. Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a dospel k záveru, že je nutné žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť.

13. Svoj rozsudok s odkazom na ustanovenia § 34 ods. 1 a 6, § 2 a § 14 ods. 6 písm. a) zák. č. 447/2008 Z. z. odôvodnil tým, že žalobca síce preukázal, že je v dôsledku svojho ťažkého zdravotného postihnutia považovaný za fyzickú osobu odkázanú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, avšak žalobca nepreukázal, že osobné motorové vozidlo bude využívať najmenej dvakrát v týždni na účely ustanovené v ust. v § 34 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z. z., t. j. napríklad na prepravu do zamestnania.

14. Tiež krajský súd pripustil, že vo veci nebol správnymi orgánmi dostatočne zistený skutočný stav veci, tak toto jeho tvrdenie je v rozpore s obsahom administratívneho spisu a zo záznamom zo sociálnej posudkovej činnosti zo dňa 23.01.2013, kde žalobca uviedol, že prepravu osobným motorovým vozidlom potrebuje riešiť do zdravotníckych zariadení na odborné vyšetrenia. Ďalej uviedol, že osobné motorové vozidlo využíva aj na rodinné návštevy, do kostola, na bohoslužby, na nákupy, na kultúrne podujatia, spoločenské podujatia a na vybavovanie osobných záležitostí na inštitúciách a úradoch.

V tejto súvislosti krajský súd poukázal, že je pravdou, že v čase podania žiadosti mal so spoločnosťou PRO SANUS - MR s.r.o. v Snine uzavretú dohodu o vykonaní práce na dobu určitú od 01.10.2010 do 30.09.2011, táto skutočnosť však vzhľadom na vyššie uvedené neopodstatňuje priznanie príspevku na kúpu motorového vozidla podľa v § 34 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z. z.

15. Preto podľa krajského súdu správne postupovali správne orgány, ak žalobcovi nepriznali peňažný príspevok pre nesplnenie podmienok pre jeho priznanie.

III.

Odvolaie žalobcu / stanoviská

16. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 25.11.2013 (č. l. 41) žalobca napriek požiadavke zákonodarcu zakotvenej v ustanovení § 205 O.s.p. výslovne neuviedol žiadny zo zákonom uznaných dôvodov odvolania.

Preto odvolací súd musel v zmysle § 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., najmä s prihliadnutím na argumentáciu žalobcu o nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku vyhodnotiť podané odvolanie podľa jeho obsahu nasledovne.

17. Žalobca zotrval na svojom pôvodnom žalobnom dôvode, t. j. že v čase podania svojej žiadosti (t. j. 06.07.2011) o poskytnutie peňažného príspevku v prílohe doložil aj relevantný doklad o existencii pracovnoprávneho vzťahu.

V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že pre rozhodovanie správneho orgánu je rozhodujúci stav ku dňu podaniu žiadosti oprávnenej osoby.

18. Tiež zdôraznil, že na odpoveď, či žalobca pracuje, resp. či sa ešte v budúcnosti chystá pracovať, mali podľa žalobcu konať správne orgány ho vyzvať a zároveň mu umožniť, aby predložil doklad o pracovnoprávnom vzťahu.

19. Žalobca záverom navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

20. Z vyjadrenia žalovaného (č. l. 46) zo dňa 11.12.2013 vyplýva, že trvá na svojom vyjadrení zo dňa 11.06.2013 k žalobe a napadnuté rozhodnutie považuje za správne a vydané v súlade s platnými právnymi predpismi.

Súčasne žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

22. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t. j. zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Občianskeho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody, t. j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presvedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

23. Rovnako Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zrušujúcimi námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

24. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je procesne právna otázka, či prvostupňový orgán tvrdeným pasívnym prístupom pri objasňovaní skutočností rozhodných pre aplikáciu § 34 zák. č. 447/2008 Z. z. zapríčinil vznik vady, ktorá by bola spôsobilá spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 250ja ods. 2 písm. e) O.s.p.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

25. S prihliadnutím na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr Garcia Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] vyplýva jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

26. Vzhľadom na vyššie vyslovené názory a v súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzenej právnej otázke.

27. Z administratívneho spisu pre Najvyšší súd nepochybne vyplýva, že dňa 23.01.2013 pracovníci žalovaného vykonali sociálnu posudkovú činnosť, ktorej obsah je zachytený v zázname z uvedeného dňa. Zo zápisnice vyplývajú otázky, ktoré boli položené žalobcovi, ako aj jeho odpovedi, resp. podnety, ktoré na tomto mieste žalobca adresoval pracovníkom žalovaného.

28. Okrem iného predmetom zisťovania pracovníkov žalovaného bola aj existencia, resp. možná existencia pracovného pomeru žalobcu, ku ktorej mal žalobca uviesť nasledujúce informácie:

„Posledný pracovný pomer trval od 1.10.2010 do 30.9.2011 so zamestnávateľom PRO-SANUS-MR s.r.o. v Snine uzatvorený na dobu určitú.

....

V kalendárnom roku som bol v pracovnom pomere vo firme PRO SANUS-MR s.r.o. Snina. Pracovný pomer vykonával na dohodu, do zamestnania dochádzal 3 x do týždňa. Sídlo zamestnávateľa bolo vzdialené od miesta bydliska cca 30 km. V budúcnosti plánuje do zamestnania nastúpiť. Vykonával prácu operátora - sedavá práca, prevažne. V súčasnosti svoju prepravu zabezpečuje na rodinné návštevy, do kostola na bohoslužby, denne do obchodu na nákupy, úradných a lekárskech záležitostí, kultúrne a spoločenské podujatia.“

Uvedený záznam žalobca následne svojím podpisom odsúhlasil bez uvedenia akýchkoľvek výhrad, hoci z ustanovenia § 4 ods. 1 v spojení s § 22 Správneho poriadku vyplýva, že aj v zázname, ktorý má charakter písomne vyhotovenej zápisnice, bol oprávnený uviesť svoje námietky proti obsahu zápisnice, resp. podporiť svoju žiadosť relevantným tvrdením o existencii alebo o prísľube budúceho pracovného

vzťahu.

Podľa § 4 ods. 1 Správneho poriadku v znení relevantnom pre prejednávanú vec účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

Podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku v citovanom znení o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Podľa § 22 ods. 3 Správneho poriadku v citovanom znení zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenávajú.

Podľa § 53 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z. z. v citovanom znení na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z. z. v citovanom znení ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní 50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

29. Z uvedeného Najvyššiemu súdu vyplýva, že žalobca za tejto situácie nepredložil pracovníkom žalovaného žiadne dôkazné prostriedky a ani im nenavrhol ich vykonanie na podporu svojich tvrdení o splnení zákonných predpokladov ustanovených v § 34 zák. č. 447/2008 Z. z. V súvislosti s uvedeným naopak zotrváva na argumentácii, že pre rozhodovanie správneho orgánu je rozhodujúci stav ku dňu podaniu žiadosti oprávnenej osoby.

Je síce pravdou, že prvostupňový orgán svojim rozhodovaním zapríčinil uplynutie 2-mesačného zostatku pracovnoprávneho vzťahu dohodnutého na dobu určitú, t. j. do 30.09.2011, avšak toto je celkom pochopiteľné z objektívnych dôvodov, ktoré si od prvostupňového orgánu vyžadujú po podaní žiadosti zhromaždiť relevantné podklady pre vybavenie žiadosti žalobcu.

Na druhej strane žalobca využil svoje oprávnenie, a na dĺžku konania upozornil oprávnené orgány, čím dosiahol vydanie rozhodnutia vo svojej veci. V súvislosti s uvedenou námietkou Najvyšší súd zdôrazňuje, že pre súdny prieskum správnych rozhodnutí je v zmysle § 250i ods. 1 zásadne rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a nie, ako žalobca tvrdí, stav v čase podania jeho žiadosti.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

30. Tiež žalobca zdôrazňuje, že na odpoveď, či žalobca pracuje, resp. či sa ešte v budúcnosti chystá pracovať, mali podľa žalobcu konajúce správne orgány ho vyzvať a zároveň mu umožniť, aby predložil doklad o pracovnoprávnom vzťahu. Takto ale pracovníci žalovaného postupovali a ako je vyššie uvedené (viď bod č. 28), boli žalobcovi počas výkonu sociálnej posudkovej činnosti, ktorá v zmysle § 55 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z. z. predstavuje osobitnú formu súčinnostného konania, položené aj otázky o jeho súčasných, resp. budúcich pracovných aktivitách.

Nakoľko žalobca nebrojil proti obsahu skutočností zachytených v sociálnom zisťovaní, potom nie je možné jeho námietku potvrdiť ako dôvodnú. Na uvedenom základe sa Najvyšší súd stotožnil so záverom krajského súdu, že v medziach žalobných námietok je napadnuté rozhodnutie vecne správne.

Podľa § 55 ods. 3 veta posledná zák. č. 447/2008 Z. z. na výzvu príslušného orgánu je fyzická osoba povinná predložiť aj iné doklady, ktoré sú podkladom na rozhodnutie.

V.

31. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalobcu má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky pre priznanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla.

Počas konania nebolo účastníkmi naznačené a ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

32. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa §156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

33. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

34. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávných vzťahov), charakter konania si nepredurčoval požiadavku nutnosti v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).